

A BESZÖGEZETT ABLAK

Édes hazám, édes anyám,
De sok sebből vérzel!
Oh' hogy is tudsz megküzdeni
Annyi szenvedéssel!
Mégis az a legfájóbb, hogy
Fiaid elhagynak...
Egyre több a lakatlan ház...
Beszögezett ablak!

Mennyi, mennyi üres hajlék,
Világtalan kunyhó!
Nem nézhet be a kelő nap,
Nem nézhet a hunyó.
Nem mosolyg rá a muskátli,
Aki arra ballag...
De szívtépő oh az a
Beszögezett ablak!

Világtalan üres hajlék
Be nagyon is árva!
Füsti fecske se rak fészket
Eresze aljára.
Nem füstölög a kéménye
Hívón az utasnak...
Tova úzi az a sötét,
Beszögezett ablak!

Kidúlt-bedúlt a sövénye,
Udvara: gyom, dudva...
Mit érezhet ott az a föld,
Csak az Isten tudja!
Hol azelőtt a nóta csengett:
Szelek sikongatnak...
Talán sír is az a vak szem:
Beszögezett ablak!

Hej, az a sok néma kunyhó.
Mintha sóhajtgatna!
Mennyi letört hit, reménység
Fekszik benne halva!
Koporsója: sok örömnék,
Bölcsője: bánatnak...
Meg-megzörren, megreszket a
Beszögezett ablak!

Édes hazám, oh add vissza
A szemük világát!
Mosolyogtasd a muskátli
Szép piros virágát!
Füstölögtesd a kéményét
Fecskés ereszaljnak!
Hadd nyíljon kis valamennyi
Beszögezett ablak!

Álld el a kivándorlóknak
Útját mindörökre!
Öleld föl már a karodba
Könyüket törölve.
Ne csak könnye: kenyere is
Legyen a magyarnak...
Tudom akkor nem lesz többé
Beszögezett ablak!